

KRTEK A SNĚHULÁK

POSTUP:

Dětem přečtete pohádku a rozšiřujte slovní i znakovou zásobu.

Zvířátka většinou **nemají** zimu rádi, a tak ji radši zaspí. I **krtek** se chystal k zimnímu **spánku**. V podzemní světničce měl nachystané zásoby, aby nikam nemusel. Ale nejdřív se chtěl alespoň jednou podívat ven, jak ta **zima** vlastně vypadá.

„Jé, to je nádhera!“ vzdychl překvapeně.

A hned ho napadlo, jak by se v tom běloučkém bílém sněhu daly bezvadně válet sudy, jezdit z kopce po bříše a koulovat se. Jenomže s kým? Když všichni **kamarádi spí**. Aby nebyl tak sám, postavil si **Krtek** aspoň **sněhuláka**. A docela se mu povedl! Nejdřív sice nebyl moc živý, ale to se časem napraví...

„Nemůžeš tu, **sněhuláku**, pořád jen tak stát,“ domlouval mu **Krtek**. „Když chceš s někým **kamarádit**, musíš si s ním **hrát!**“

A tak si spolu se **sněhulákem hráli**, sjížděli zasněžené kopce po bříše a koulovali se. Dělal u toho takový rámus, že probudili půlku lesa. Dokonce pod sněhem našli maličké **sáňky**. Už nemuseli jezdit z kopce po bříše, ale mohli **sáňkovat!** Byla to prostě nádhera. Probuzená **zvířátka** i ptáčkové u krmítka se nestačili divit.

Až jednou přišlo teplejší počasí. Začalo svítit **sluníčko** a pro všechny je to veliká sláva. Ale co **sněhulák**? Taje před očima, tiše brečí, a za chvíli z něho bude jenom loužička...

„Tak to ne!“ lekl se **Krtek** a honem přemýšlí, co udělat, aby se mu kamarád nerozpustil docela. Ale tůk - už má nápad!

Zavolal záchranou službu a v několika minutách k nim dorazil pes záchranář na sněhovém skútru. Obhlédl situaci a řekl: „Jenom klid, tohle je běžný případ. Dneska od rána už několikrát! Když si pospíšíme, všechno dobře dopadne.“

Zapřáhl sáňky s Krtekem a tajícím sněhulákem za svůj skútr a rychle ujížděli. Teprve u lanovky Krtekovi svítilo, kam vlastně jedou, a zajásal: „Hurá, kamaráde, máme vyhráno!“

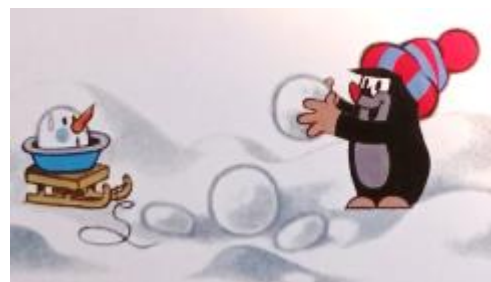
„Jo, vyhráno. Vždyť ze mě skoro nic nezbylo,“ špitl sněhulák. „Nevadí,“ těšil ho Krtek. „Hlavně, že ti zůstane hlava, to ostatní nahoře spravíme.“

A tak nasedli Krtek se sněhulákem a sáňkami hned do první volné kabinky a už se vznášeli. Nahoru na horu, pořád nahoru! Vystoupili na konečné, nikam dál už lanovka nejela, a Krtek se hned pustil do práce:

Uplácal ze sněhu dvě velké koule a dvě menší kuličky, správně je poskládal – a sněhulák byl zase celý.

Pak mu ještě v půjčovně lyží vypůjčil malé lyžičky, sám nasedl na sáňky a zavolal přes rameno: Ahoj, sněhuláku. Na shledanou zase v zimě!“ A ujížděl zpátky do údolí.

ZNAKY Z POHÁDKY (v aplikaci Znakujte s Tamtamem):

ZVÍŘÁTKA

ZIMA

KRTEK

SPÁT

KAMARÁD

SNĚHULÁK

HRÁT

SÁŇKY

SÁŇKOVAT

SLUNÍČKO

PES

KLID

KOULE

LYŽE

CO PROCVIČUJETE:

Procvičujete pozornost, soustředění na čtený text, porozumění, sluchové vnímání a paměť, rozšiřujete slovní i znakovou zásobu

NA CO SE ZAMĚŘIT:

Dětem přečtete pohádku a rozšiřujete slovní i znakovou zásobu, prohlédněte si s dětmi obrázky a vyprávějte, co se na nich děje. Všimněte si, jak se dítě chová během četby. Porozumění a zapamatování si ověřte pomocí jednoduchých otázek, díky kterým pohádku zrekapitulujete. Můžete si také vyměnit role a dítě může pohádku převyprávět vám.

ZDROJ OBRÁZKU: MILER, Zdeněk a Hana DOSKOČILOVÁ. *Krtek v zimě*. Dot. 2. vyd. Praha: Albatros, 1999. ISBN 80-00-00781-9.

ZDROJ TEXTU: Upraveno z: MILER, Zdeněk a Hana DOSKOČILOVÁ. *Krtek v zimě*. Dot. 2. vyd. Praha: Albatros, 1999. ISBN 80-00-00781-9.